

بسم الله الرحمن الرحيم

۴ تیر ۱۴۰۲

خطبه‌ی شهادت امام محمد باقر (ع)

شکر و سپاس پروردگار غفار و غفور را سزاست که یاد خود را آرامش دل‌های هجران کشیده‌ی ذاکران و عاشقانش قرار داد تا حیات زمینیان مزین به صبری جمیل گردد و لحظه‌ها را با شیرینی الیه راجعون سپری کنند. پاک و منزّه است خداوند سبحان، نیست معبودی غیر از او قابل حمد و ستایش. اوست که رحمتش جاری و لطف و کرمش نوازشگر بندگان است.

سلام نامی است که پروردگار عالم آن را برای ارتباط بین خود و بنده‌اش برگزید و امر فرمود به زیر چتر محبتم درآیید و پراکنده نشوید آنگاه که شما را ندا دهم ای فرزندان آدم از آنچه روزی‌تان دادم انفاق کنید تا طعم رستگاری را دریابید و انسان به پا خاست تا این فرمان را به اجرا درآورد. روزی‌اش را به پیشکشی بر بندگان عرضه کرد و برای جلب رضایت الهی جانش به سخن درآمد: ای خالقم، بهترین متاع جانم را که ایمان به دستورات بارگاه کبریایی تو بود بین بندگان انفاق کردم و آنان را با حق همراه نمودم پس جهادم را بپذیر و انفاقم را جاودانه فرما تا به هنگام بازگشت به بارگاه ملکوتی‌ات جانی را به همراه بیاورم که جز اطاعت نام دیگری را نمی‌شناسد.

چه زیباست این فرموده‌ی سرور عالمیان حضرت زهرا (س) که بزرگ‌ترین و بهترین انفاق، ایمان و هدایت به بندگان پروردگار است که خیر دنیا و آخرت را در پی دارد مخصوصاً در محیطی که فقر ایمان و معرفت بوده و انفاق کننده با سختی‌ها و دشواری روبه‌رو باشد که همه اولیای ما در این مورد تلاش بی‌وقفه داشتند.

ما در این شب حزن و اندوه به سوگ شهادت یکی از ایشان در این خانه‌ی مقدس حضور داریم. ایشان پنجمین ستاره‌ی درخشان امامت و ولایت، شکافنده‌ی علوم و وارث علم انبیاء، اباجعفر، محمدبن علی ملقب به باقر (ع) می‌باشد. امام باقر (ع) نسبت به پایه‌گذاری و نشر علم الهی همت شایان نمودند و چون علم و دانش امام مانند امامان دیگر از وحی سرچشمه می‌گرفت در نتیجه همه دانشمندان، چه دوست

و دشمن معترف به شخصیت علمی امام شده و از محضر درس ایشان کسب فیض می کردند. امام باقر (ع) پس از سالها رنج و زحمت و خدمت به فرهنگ و معارف اسلامی در هفتم ذی‌الحجه سال ۱۱۴ هجری در سن ۵۷ سالگی به دستور هشام بن عبدالملک ملعون مسموم و شهید شدند.

خواهران و برادران همان‌گونه‌ای که می‌دانید ما در دهه‌ی اول ذی‌الحجه یعنی ایام معلومات و میقات حضرت موسی (ع) و ساخت کعبه و طواف حضرت ابراهیم و حضرت اسماعیل (ع) واقع شده‌ایم، جای بسی سعادت است برای ما که امسال این ایام مطابقت گردیده با حج امام مولا و سرورمان، حاجی راستین صحرای عرفات و منا و مسجدالحرام، ابوالصالح المهدی (عج). بار خدایا قرار بده در این زمان، مولا و سرورمان را پیشوا و امام بر حق ما همان‌گونه‌ای که حضرت ابراهیم (ع) را خلیل و امام قراردادی که به‌وسیله‌ی وجود با برکت امام عصرمان رستگاران رستگار شوند، توبه‌کنندگان توبه کنند، عبادت‌کنندگان عبادت کنند، نجات‌یابندگان نجات یابند، هلاک شوند ستمگران و قاتلان و منافقان و پیروز شوند حق‌مداران که این ایام، زمان قربانی کردن نفس‌ها و آشکار شدن اخلاص در بندگی و سعی و کوشش و جهد به سمت عبودیت است که باید به صحرای عرفات، قلبی را برد که آینه‌ی حق و جلوه‌ی عشق الهی و جدا از هرگونه آلودگی باشد همان قلبی که در الست خداوند کریم به انسان‌ها عطا فرمود؛ همان قلب حضرت ابراهیم و قلب رسول خدا حضرت محمد (ص) و فرزندانش. همان قلبی که امام عصرمان به صحرای عرفات می‌برد؛ همان قلبی که حضرت موسی (ع) به میقات برد.

بله این عشق، در خانه‌ی دل است؛ ما که از خانه‌ی کعبه دور و از حاجیان نیستیم هر لحظه باید طواف خانه‌ی دل کنیم. ما که سعادت حضور در این کوی عشق در خانه‌ی امام عصر (عج) را داریم باید بدانیم و باور کنیم که مولا و اماممان همانند جد بزرگوارشان حضرت ابراهیم که خداوند فرمود: ای ابراهیم، خانه‌ی مرا برای راکعان و ساجدان پاکیزه کن. ایشان نیز با فرمایشات گهربارشان سعی می‌نمایند خانه‌ی دل ما را از آلودگی گناهان پاک کنند و در ساخت خانه‌ی دلی محکم و استوار در مقابل شیطان

و نفس ما را یاری فرمایند که به فرموده و سفارش زیبای ایشان توجه خاص می‌نماییم که فرمودند: برای ساخت خانه‌ی دل، مصالح خوب و محکم را انتخاب کنید تا خانه‌ای محکم و زیبا را به پیشگاه پروردگار عالم ببرید تا در وعده‌اش به حقانیت آنچه که به واسطه‌ی مأموران آسمانی برایتان آماده شده برسید و به خداوند عرضه دارید: ای خالق هستی، دست‌های ناتوانم مشتاق رسیدن به در خانه‌ای است که خود فرمودی که آن نور در خانه‌هایی است که خدا رخصت داد ارجمندش دارند و نامش در آنجا یاد شود و او را هر بامداد و شبانگاه تسبیح گویند پس رخصت آن را با درک نعمتش به جانم بچشان تا همواره بر خاک درگاه با عظمت در سجده‌ی شکر باشم.

و ما در این ایام مبارک دست تمنا به درگاه پروردگار کریم بلند می‌کنیم تا در ظهور دولت حقه‌ی امام عصرمان تعجیل فرماید تا دل و جانمان را با هدایت امامان از آلودگی‌ها پاک، آن را فقط محل ذکر و یاد پروردگار رحیم کنیم و برای تحقق آن فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج